

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1149/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.П., због кривичног дела пореска устаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. С.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1318/14 од 14.10.2015. године, Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1318/14 од 14.10.2015. године, Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1318/14 од 14.10.2015. године, окр. Д.П. оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци. Заменик ОЈТ у Нишу, окривљени и његов бранилац одрекли су се права на жалбу, па је наведена пресуда постала правноснажна и извршна даном доношења.

Пресудом Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године окр. Д.П. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја и одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца а првостепена пресуда Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Основног, Вишег и Апелационог суда у Нишу, бранилац окривљеног адв. С.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 4. став 1. ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд захтев усвоји и наведене пресуде укине или да исте преиначи и према окривљеном одбије оптужбу.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен у односу на пресуду Основног суда у Нишу К 1318/14 од 14.10.2015. године и неблаговремен у односу на правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог законика (члан 74. члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10., став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред жалбеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да су се окривљени и његов бранилац одрекли права на жалбу против пресуде Основног суда у Нишу К 1318/14 од 14.10.2015. године, те како окривљени против наведене пресуде није користио редовни правни лек, што сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП представља један од услова под којим окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.П. у односу на правноснажну пресуду Основног суда у Нишу К. 1318/14 од 14.10.2015. године оценио недозвољеним.

Осим тога, из списка предмета се утврђује да је окривљени пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године, примио дана 03.08.2015. године, а да је бранилац окривљеног адв. С.Ћ. захтев за заштиту законитости поднео препорученом пошиљком, дана 19.11.2015. године, дакле, након протека рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 3. и 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у односу на правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу К 196/14 од 20.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 404/15 од 07.07.2015. године оценио неблаговременим, с тим што окривљени и његов бранилац имају могућност да Републичком јавном тужиоцу упути иницијативу за подношење овог ванредног правног лека у складу са уставним правом на упућивање предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.